

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORA VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELISKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO I.

LJUBLJANA, PETEK, 5. FEBRUARJA 1937.

ŠTEV. 21.

MANILA - MOSKVA

Tragedija človeškega rodu, ki se je začela z izgonom iz raja in je bil nje višek križanje samega Sinu božjega, se še zmeraj nadaljuje. Svetovni kongres brezbožnikov, ki se bo v nekaj dneh pričel v Moskvi, je pomemben prizor iz te žaloigre.

Besno sovrašтво do Boga in vsega, kar je božjega, brezobziren boj, ki se poslužuje vseh zahrbtnosti in zvijač, to je njihova označitev.

Kako vse drugačna je mogočna himna ljubezni božje. Bog sam je postal človek, da bi odrešil ubogega grešnika in je za odrešenje sveta na križu izkrvavel. In še mu ni bilo žrtve dovolj: sebe samega je dal v hrano tistim, ki se hočejo boriti na njegovi strani, da jim je v pomoč in krepčilo. In doneč akord v tej himni ljubezni božje bo evharistični kongres, ki se bo vršil v Manili prav v istih dneh kot brezbožniški v Moskvi in ki ga bo spremljala pesem vsega vernega ljudstva vsega sveta v čast in slavo Bogu, skritemu v podobi kruha.

Ljubezen označuje vojščake božje, ljubezen celo do sovražnikov.

Z vsemi močmi in z vsemi silami se bori satan proti Bogu. Pod satanovim geslom »Ne bom služil!« se bori ob strani satana nepregledna množica. Vse, kar le more, si jemlje za pomoč in v orožje: tisk in literaturo, umetnost in gošpodarstvo, vojsko in revolucijo.

V tem gigantskem boju na življenje in smrt, v boju za Boga ali proti njemu, smo dolžni mi, ki smo otroci Njega, ki je svet premagal, z neustrašeno roko prijati za orožje. Proti vojski satanovi se moramo postaviti vojaki Kristusovi v popolni bojni opremi. Niti ene možnosti, ki se nam nudi, ne smemo pustiti v nemar. Prav tako kot se bore naši nasprotniki, se moramo boriti z vso energijo in z vsemi silami.

Najmočnejše in najuspešnejše orožje, ki nam je na razpolago v tem boju, je Bog sam, tisti Bog, ki ga bomo te dni z vsem svetom slavili v presvetem Rešnjem Telesu. »Brez mene ne morete ničesar storiti«, te besede nam povedo do-

volj in vse. Hrana močnih, sv. obhajilo, je zmogovito naše orožje, je orožje, ki so proti njemu sovražniki božji brez moči in brez vsakega upa na zmago.

*

Vprav tiste dni, ko se bo vršil svetovni evharistični kongres, so brezbožniki določili za svoje svetovno zborovanje. Niso čakali na kak katoliški shod ali kongres katoliških znanstvenikov. Prav so razumeli, kje je naša največja moč. Izbrali so si največje znamenje naše moči — evharistični kongres.

V svetem obhajilu nas čaka On, o katerem je dejal sv. Pavel v pismu do Filipljanov: Vse premorem v Njem, ki mi daje moč.

*

Boj med nebom in peklom se zaostrojuje, vrste obeh vojsk se neprenehoma množe, čedalje bolj organizirajo, čedalje smotrnejše oborožujejo.

Satanova pomoč brezbožnim armadaam je čedalje večja, čedalje silnejša!

Tej nadčloveški moči pa človek nikdar ne bo kos, tudi katoliški ne, ako si ne išče božje moči. In Bog to hoče!

Zato, katoliška mladina, išči si tudi ti nadčloveške pomoči in se oklepaj čedalje bolj svojega Kralja v Evharistiji! Potem bo zmaga tvoja!

PROGRAM BREZBOŽNIŠKEGA KONGRESA V MOSKVI

7. februarja se začne v Moskvi brezbožniški kongres z naslednjim sporedom:

1. ustanovitev nove protiverske propagandne centrale,
2. načrt za protiversko mednarodno propagando pod vodstvom ruskih ateistov,
3. medsebojna podpora in pomoč v protiverski borbi.

Vera je nad razumom, nikdar proti njemu.
(Sv. Tomaž Akv.)

K poglavju komunist. metod

Pred kratkim smo čitali, kako je kardinal Liénart zavrnil neiskreno vabljenje francoskih komunistov za skupen nastop s katoličani. O tem bomo še govorili. Danes pa hočemo razgaliti podoben primer boljševiske hinavščine iz časa velikih stavk v poletnih mesecih, ki so imele namen zanetiti komunistično revolucijo v Franciji.

Na govor sv. očeta o velikih nevarnostih komunizma so odgovorili francoski komunisti z manifestom na francoske katoličane s pozivom na skupno delo.

Objavljamo odlomke iz papeževga govora, manifest in pa navodilo, po katerem je ta manifest izgotovljen.

IZ GOVORA SV. OČETA

Komunizem - največja nevarnost današnjega časa

12. maja 1936 je sv. oče Pij XI. odprl veliko mednarodno razstavo katoliškega tiska z govorom, iz katerega navajamo nekaj važnejših odstavkov:

»PRVA, NAJVEČJA IN NAJBOLJ SPLOŠNA NEVARNOST JE GOTOVO KOMUNIZEM v vseh svojih oblikah in stopnjah.

Ta ogrožava in odkrito napada ali prikrito zalezuje: dostojanstvo osebnosti, svetost družine, red in varnost človeške civilizacije, predvsem pa vero; povzpne se celo do odkritega in organiziranega zanikanja in napadanja Boga, najbolj izrazito pa napada katoliško Cerkev. Obširna in zato zelo razširjena literatura osvetljuje v polni in najbolj zanesljivi luči ta program, ki ga moremo spoznati tudi iz že izvedenih ali poizkušenih slučajev v posameznih pokrajinah (Rusiji, Mehiki, Španiji, Urugvaju, Braziliji).

To je velika, celotna in splošna nevarnost. Splošnost te nevarnosti je bila stalno in brez prikrivanja priznana in proglašena in jo podpira VELIKA PROPAGANDA, ki nič ne štedi.

Ta nevarnost je toliko večja, ker zadnji čas nastopa tako, da kaže MANJ NASILNO IN MANJ VIDNO OBLIKO, zato da bi mogla prodreti v kroge, ki so ji bili doslej manj pristopni, in da bi dosegla neverjetne zveze (kakor jih je žal že dosegla) ali vsaj molk in toleranco, kar je v neprecenljivo korist za slabo stvar in ima najstrašnejše posledice za dobro stvar.

Povejte, preljubi sinovi, da ste videli skupnega očeta vseh vernikov, Kristusovega namestnika, vsega v skrbeh in žalostnega zaradi te NAJVEČJE NEVARNOSTI, KI GROZI VSEMU SVETU in ki je v nekaterih pokrajinah že naredila velikansko škodo, zlasti pa v evropskem svetu.

Povejte, preljubi sinovi, da skupni oče ne bo nehal opozarjati na nevarnost, da nekateri, MNOGI NEKAKO PREZRO IN NE IZPREGLEDAJO RESNOSTI NEVARNOSTI.

*

Za zavednega katoličana je stvar jasna: on ve, kaj ima od komunistov pričakovati Cerkev in svet.

Toda komunisti računajo s tem, da mnogi katoličani le ne bodo dovolj zavedni in da se bodo le dali premetiti. Zato so na papežev govor odgovorili z novo zvijačo.

ODGOVOR PAPEŽU

MANIFEST KOMUNISTIČNE STRANKE FRANCOSKIM KATOLIČANOM

Ta manifest je izdelan točno po navodilih kominterne, sklenjenih na moskovskem kongresu l. 1935., in se presenetljivo sklada z navodilom za brezbožno propagando, ki ga tudi prinašamo.

Kongres je zaukazal velike stavke po vsem svetu, ki naj bodo priprava za svetovno revolucijo. Trebalo je pritegniti vse delavstvo v nasilne stavke, da se v državo zanesa zmeda, ker komunizem more le v zmedji zmagati.

A kako dobiti vse delavstvo v svoje roke?

Z nasiljem še ne bi šlo, ker je komunistov premalo. S pametnimi in stvarnimi razlogi tudi ne, ker teh komunistov zelo manjka. Torej kako?

S hujskanjem in z zvijačo! Brezbožni volkovi so oblekli ovčje kožuhe!

Izmislili so si taktiko »skupnih strokovnih koristí«, taktiko nepoštenih obljub, ki jih v raju nasilne diktature nikdar ne bo treba izpolniti. Izmislili so si taktiko hlinjene bratske ljubezni in računali, kako bodo dosegli neomejeno nasilno oblast s krvavim komunističnim prevratom.

Komunistični volk v ovčjem kožuhu hlini katoličanu bratsko ljubezen, a enega ne more prikriti: sovraštva do papeža. Hoče nahujskati katoliško delavstvo na papeža, češ da »so ga v borbi za njegove koristi Cerkev, duhovščina in vsi tisti, ki jim je zaupal, izdali«, seveda pred vsem papež sam, ko vendar odklanja roko, ki jo katoličanom ponujajo komunisti! Papežu, ki hoče svet obvarovati pred neizmernim krvopreltjem komunistične svetovne revolucije in v svarilo govori besede plemenite človekoljubne ljubezni, očitajo, da seje besede sovraštva!

Tu se kaže njihova stara taktika: udari pastirja, da razkropiš čredo. Izpodkoplji vodstvo, da razbiješ organizacijo! Zasovraži papeža pri vernih delavcih, da jih potem zasušnjiš!

Kakor sarkastično roganje zlega duha pa se slišijo besede, da zdaj »ni čas za bratomorne boje«. Ta čas, »bratje« katoliški delavci, ta čas pride jutri! Tedaj bo za bratomorstva časa dovolj, o bratje!

NOVO IN PERFEKCIONIRANO NAVODILO, KAKO IZ VERNIKOV DELATI BREZBOŽNIKE

Besedilo na str. 87 je dobesečen prevod francoskega navodila, kot ga je objavilo glasilo brezbožnih delavcev v svoji avgustovi številki.

»BRATSKA LJUBEZEN« IN »SKUPNE KORISTI«

To navodilo nikakor ne vsebuje celotne metode boljševiske, ampak le dopolnjuje ali popravlja prejšnje bolj brutalne in bolj vidne ali že preveč znane načine.

Bistveni sta zlasti dve točki: PONUJANJE BRATSTVA in OBETANJE KORISTI.

Ponujanje bratstva in obetanje koristi tistim, za katere so obenem že pripravili teror in ječe in muke in bodala in strojne puške!

*

Čim bolj bodo papeža sumničili, tem bolj mu bomo verjeli!

Čim bolj ga bodo blatili in napadali, tem bolj se ga bomo oklenili!

Čim bolj bodo komunisti proti papežu divjali in njegovo avtoriteto izpodkopavali, tem bolj bomo vedeli, kako važna je papeževa avtoriteta za vso Cerkev in ves svet.

VOLKOVI V OVČJIH OBLAČILIH ODGOVARJAJO SV. OČETU:

MANIFEST

francoske komunist. stranke katoliškim delavcem

Komunistična stranka, ki dela za enotnost francoskega naroda, je ponudila katoličanom

BRATSKO ROKO.

SKUPNO NAJ BI DELALI,

da bi bilo **POMAGANO VSEM, KI TRPE**, brez razlike mišljenja, da bi olajšali **BREME BEDI**, ki tlači toliko nesrečnežev.

V Ivresu, v Malakoffu, v Clamartu, v Cercueilu, v Vitryu, v Dracyu, v Issy-les-Moulineaux, v Montreuilu in v mnogih drugih krajih so komunisti

SKUPNO SODELOVALI

V ODBORIH ZA POMOČ BREZPOSELNIH.

Mi komunisti smo ponosni na to, da smo pripravili za veliko **ČLOVEKOLJUBNO DELO** ljudi, ki nemara v vprašanju vere ne soglašajo z nami, ki pa se zavzemajo

ZA EDINOST IN

KI ČUTIJO Z NAMI,

kar se tiče pravice in ljubezni.

USPEHI, ki smo jih dosegli **S TO EDINOSTJO,**

so bili ogromni; a tudi če bi bili manjši, če bi nam uspelo posušiti solze samo enemu otroku, bi že mogli reči: na ta način je treba delati tudi v prihodnje!

KAJ JE BILO TEDAJ TREBA, DA SE DVIGAJO SOVRAŽNE BESEDE PROTI TEMU SODELOVANJU MED KATOLIČANI IN KOMUNISTI?

To sodelovanje se vendar vrši

ob popolnem

spoštovanju

nazorov vsakogar;

nikoli nismo namreč mi laiki zahtevali od katoličana,

*naj sprejme
naša načela in
opusti svoja!*

Kaj je bilo treba teh besed, ki govore za ločitev, ko bi se morali v tej težki uri vsi, ki so blage volje, združiti.

ZAKAJ IZREKA PAPEŽ BESEDE, KI SEJEJO SOVRAŠTVO, NAMESTO DA BI PODPIRALE BRATSTVO ČLOVEŠTVA?

**NE, NAŠ ČAS NI
ZA LOČITEV,
NI ZA BRATOMORNE
BOJE.**

Bolj kot kdaj je danes potrebna združitev.

Bolj kot kdaj smo mi komunisti odločeni, da storimo vse, da jo dosežemo. Bolj kot kdaj odgovarja komunistična stranka papežu s tem, da

**PONUJA ROKO
KATOLIČANOM ZATO,
DA BI VSI SKUPAJ
DELOVALI ZA POMOČ
NAŠIM BRATOM**

V NESREČI.

Gotovi smo, da bodo katoličani

V NAS VIDELI BRATE,

ki so odločeni storiti vse, da olajšajo **BEDO LJUDSKIH MAS**, ki zanjo nosijo nekateri privilegiranci težko odgovornost, da bodo

VIDELI V NAS BRATE,

ki hočejo storiti vse, da bi **ZDRUŽILI NAROD NAŠE ZEMLJE,**

s čimer bi uresničili veliko upanje na

**svobodno, močno in
srečno Francijo.**

TAKO PA ZA HRBTOM: „IZBOLJŠANA METODA ZA OSVOJITEV VERNIH MNOŽIC“

(La lutte antireligieuse et prolétarienne, avg. 1936)

»ZA USPEŠEN BOJ PROTI CERKVI JE POTREBNO, DA VRŽEMO VERNE MNOŽICE V BOJ

ZA NJIHOVE KORISTI

v vseh mogočih oblikah in na vseh področjih.

Zato nikakor ni absolutno potrebno, cerkev in vero naravnost napadati. V vsakem primeru je napadanje z

*zasmehovanjem,
preziranjem in
zbadanjem slabo,*

ker s tem ranimo vernike v tistih stvareh, ki so jim najbolj svete in jih vržemo še bolj nazaj v objem cerkve. Vernikom se je treba približati

**PRIJATELJSKO,
BRATSKO,
PRISRČNO.**

in jim resno, mirno in potrpežljivo razlagati položaj,

**NJIHOVE KORISTI
IN KORISTI VSEH**

treba jim je razložiti

naša načela.

**AKO HOČEMO, DA NAM
PROTIVERSKA PROPAGANDA
USPE, MORAMO VEDETI,
DA BO**

NEMOGOČE,

vernika pripraviti do tega, da bi svojo vero zapustil in naravnost vstopil v našo organizacijo, ne da bi prešel

**celo vrsto vmesnih
razvojnih stopenj,**

v katerih se bomo mi zavzemali za

**NJEGOVE KORISTI
in NEPOSREDNE ZAHTEVE.**

Prišel bo k nam, to je, k nam brezbožnim delavcem, šele, ko bo spoznal, da so ga v borbi za

NJIHOVE KORISTI

**CERKEV, DUHOVŠČINA IN VSI
TISTI, KI JIM JE ZAUPAL, IZDALI.**

To je nemogoče, boste rekli. Ne, to ni nemogoče! Nemogoče je, izpremeniti vernika v brezbožnika na en mah. Nasprotno pa je zelo lahko, ga potegniti v boj za

NJEGOVE KORISTI.

**TAKO SE DOSEŽE CILJ
POČASI, TODA BOLJ GOTOVO.**

Manifest in navodilo zaslužita, da ju preštudiramo in tako zopet bolje spoznamo, kaj so komunisti. Zato smo obe besedili tiskovno tako priredili, da bo primerjanje čim lažje. Besede, ki love na limanice skupnih koristi, smo podali v velikih pokončnih črkah; besede pa, ki se sklicujejo na bratško ljubezen, v velikih ležečih črkah. Podobno kjer govore o spoštovanju katoliških nazorov in pa o papežu.

RUSKO NEVMEŠAVANJE V ŠPANJI

Vsi politiki se vnamajo za pogodbo o nevmešavanju v španske spore. Rusija se za to misel z neko posebno vnamo žene. Kako z besedami in z govori, bereš in slišiš vsak dan, kako pa z dejanjem — razvidiš iz tehele brojavk:

*

Osrednjemu odboru komunistične stranke v sovjetski uniji in njenemu velikemu voditelju, tovarišu Stalinu:

V teh krutih bojih, ki se nadaljujejo prav do danes, je solidarnost narodov v URSS španskemu narodu v spodbudo. Zato vam obljublja, da se ne bo umaknil iz te borbe niti za minuto, dokler ne bo strl fašizma v svoji državi in s tem hudo prizadel fašizem po vsem svetu.

Naš narod žrtvuje življenje v borbi proti fašizmu. Vedite, da je Vaša bratovska pomoč dvignila naše navdušenje, da je vlila našim borcem novih sil in jim utrdila vero v zmago.

Osrednji odbor
komunistične stranke v Španiji.

*

ZGODOVINA EVHARISTIČNIH KONGRESOV

Mnogi izmed tisočev, ki so se udeležili evharističnega kongresa v Ljubljani, pa tudi tisti, ki prav v teh dneh prisostvujejo svetovnemu evharističnemu kongresu na Manili, gotovo ne poznajo nastanka in zgodovine teh novih širokopoteznih akcij katoliške Cerkve. Dolgo se namreč sploh ni govorilo o tem, kako so ti kongresi nastali. Šele smrt začetnice evharističnih kongresov, Marije Marte Emilije TAMISIER, je oprostila pisatelje molčanja.

Rodila se je v Toursu 1. nov. 1834. Spoznala je, da bodo narodi srečni samo tedaj, če bodo priznali vladanje Kristusa Kralja nad seboj. To je hotela doseči z organiziranimi zborovanji, kjer bi se ljudstvo javno poklonilo Kristusu Kralju in mu obljubilo svojo zvestobo. »Bog me je klical, da se posvetim delu za socialno blaginjo po Evharistiji«, je rekla. A na vse goreče želje, ki so mučile njeno srce, so ji odgovarjali: »Ostanite lepo v svojem kotičku in počakajte, ako vas bo Bog potreboval.«

In Bog, ki jo je že dolgo potreboval, jo je sedaj sprejel v svojo službo.

Svojo namero, da hoče organizi-

Osrednjemu odboru komunistične stranke v Španiji, tovarišu Joseju Diazu:

Delavstvo v URSS vrši le svojo dolžnost, ko z vsemi silami, ki jih zmore, podpira španske revolucionarne množice. Zaveda se, da ni zgolj španska zasebna zadeva, ampak stvar omikonega in naprednega človeštva, da stre nazadnjaške fašiste.

Bratski zdravo!

J. Stalin.

*

FAŠISTIČNO VMEŠAVANJE V ŠPANJI NAJ SE NEHA!

Delavci sovjetske unije, ki so se zbrali, da pokažejo svojo vzajemnost s herojskim španskim narodom, ki brani svojo čast pred napadi fašistov, izjavljajo:

Niti za en dan ne moremo dovoliti, da bi fašisti iz Nemčije, Italije ali Portugala kršili pogodbo o nevmešavanju v španske zadeve.

Toplo pozdravljamo izjave naše vlade, ki direktno posreduje za pravice republikanske vlade.

*

Vse to je prinesla moskovska »Pravda« — isti dan!

rati velik evharistični kongres, je razložila raznim cerkvenim dostojanstvenikom. Neki prelat ji je odpisal: »Ta misel je tako sveta, da prihaja prav gotovo od samega Boga.«

Za uresničenje tega načrta se je obrnila v razna mesta, celo v več držav, tako v Belgijo, Holandsko. Končno se je Marija Marta Tamisier obrnila v Lille, ki jo je sprejelo in s tem postalo zibelka evharističnih kongresov. Tu v Lillu sta ji pomagala služabnika božja Philibert Vrau in Camille Féron-Vrau.

Philibert Vrau je načrte velikopoteznega podjetja razložil najprej nadškofu v Cambraiju, nato pa je šel z njimi k papežu Leonu XIII., ki ga je očetovsko sprejel. Od tedaj so stopili evharistični kongresi v skrb Cerkve, stopili so v zgodovino.

Philibert Vrau je nekoč navdušeno izjavil: »Ponesli bomo monštranco do zadnje meje sveta.« Ta beseda se je izpolnila do črke. V dneh 28., 29. in 30. junija 1881 je bil v Lillu prvi svetovni evharistični kongres in danes po pet in petdesetih letih ugotavljamo, da je prepotoval že vse dele sveta.

Evropska kultura

Berlinski list »Das katholische Kirchenblatt« je v zadnjem času objavil zanimivo sodbo londonskega sodišča. Neki človek je — ne vemo na kakšen način in v kakšnih okoliščinah — grozil duhovniku. Sodišče ga je kaznovalo z enim mescem zapora. V utemeljitvi te sodbe pravi: »Grozno je treba presojati kot posebno težko, ker ni bila naperjena proti članu navadne publike, ki se more braniti, ampak proti duhovniku, za katerega bi moral biti že sam stan samoobsebi razumljiva obramba.« To je utemeljitev sodbe v deželi, kjer so katoličani v velikanski manjšini. Je pa znamenje evropske kulture, katere boljševidično barbarstvo v Španiji in Rusiji ne pozna.

Kongres Penklubov

Še ni pol leta, kar se je vršil v Buenos Airesu kongres zastopnikov Penklubov iz skoro vseh dežel sveta. Izdajatelj lista »El Criterio« msgr. Franceschi piše o tem kongresu naslednje: »Katoliškemu opazovalcu tega na videz tako blestečega se kongresa najbolj pade v oči pomankanje duhovne enotnosti v vrstah udeležencev. Brez dvoma je ta skoraj neomejena širina gibanja, ki je odprto vsem duhovnim smerem, velika korist. Toda takoj ko gre za katerokoli načelno vprašanje, vse odpove. V tem pogledu je bil ta kongres pretresljivo razkritje babilonskega kaosa, ki danes vlada v kraljestvu duha: zmešnjava jezikov in zmešnjava duhov. Vsak udeleženec je prišel sem svojo usmeritvijo — in s to usmeritvijo tudi odšel... Tako glavni cilj, zbližanje duhov, ni bil dosežen. Toda pri vsem tem se je zopet jasno pokazalo dejstvo: izven katoličanstva vlada anarhija in begajoča nestalnost duhovnih smeri, od skrajnega levega radikalizma do skeptičnega mysticisma moderne dobe, ki zapira oči pred življenjskimi dejstvi.«

Na Madžarskem

Proti koncu lanskega leta je umrla na svojem posestvu na Madžarskem grofica Terezija Györy, ki je vse svoje premoženje dala na razpolago za katoliško stvar. Podpiral jo je majhen krog katoliških laikov, ki se je predvsem trudil, da bi pridobil liberalno inteligenco. Dosegli so tudi, da so se smeli po 115 letih zopet naseliti jezuitje v madžarskem glavnem mestu. Za jezuitsko naselbino je darovala grofica velike vsote.

Nedelja v Švici

Uprava švicarskih zveznih železnic je izdala ukaz, naj se vozni redi za nedeljske in izletniške vlake uredi tako, da bodo udeleženci imeli priliko za obisk cerkve.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).